

I CERTAMEN DE RELATOS BREVES

VALENCIA PARQUE CENTRAL

Accésit: El tren de l'aventura

Corria ràpidament, apartava la gent amb les dues mans. L'Estació Nord-València, aquell dia, pareixia més plena que mai. "Hos enc", rumiava mentre empentada a tots els viatgers que es concentraven davant dels enormes taulons d'avís, "hui no puc esperar."

Va perdre el barret amb una ventolada, no es va detindre. L'únic què li passava per la Ment era pujar a aquell tren. El veia brillant, carregat de les il·lusions per les que ell Estava perdent l'alé. Un poc més. A penes uns metres.

Per fi! Les portes es van tancar amb el pitidet de la victòria. El so més meravellós, per a ell, del món. Començava l'aventura. "Benvinguda nova vida del viatger!"

Veié allunyar-se la seua València, perquè des de ben menut, sempre que havia viatjat amb sa mare, aquesta li havia contat que eren les ciutats les qualses movien. No anava a canviar ara de parer, ben complots els trenta anys i, amb la maleta dels projectes, desbordant.

No pogué seure en tot el trajecte, ni recuperà la respiració. S'estigué de peu fins, exactament, la dotzena estació.

Una vegada em van dir que sols una decisió, bona o roïna, és suficiente per canviar-te la vida. Doncs l'acord de trobar-se a la dotzena estació del camí, ni una més ni una menys, havia estat per donar-li l'oportunitat de recapacitar sense haver d'enfrontar-se cara a cara am bell. Podria haver triat no estar, no haver anat, maleït dubte! Obriu! Obriu!, cridava interiorment.

Reduïren la velocitat, es detingueren. Asomà el capper la porta, amb els ulls tancats per la por. No va endevinar la seua presència fins que sentí un bes a la galta. Ella havia acudit.

Tenim bitllet per al següent tren?

Te-tenim... Tenim tota la vida per davant.

El tren de l'aventura

Nieves Bataller, Xàtiva